

φίας, περιεφρόνουν τὴν ἐκ τῆς βαρβάρου Ἰουδαίας ἀναφανεί-
σαν νέαν θρησκείαν. Ἀλλὰ πολὺ περισσότερο ἐπικίνδυνος
ἦτο ὁ ἐσωτερικὸς πόλεμος τὸν ὁποῖον διεξήγον ἄνθρωποι
ἀπὸ αὐτὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ χριστιανισμοῦ ἐξεληθότες καὶ
τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς πνευματικῆς αὐτῶν μορφώσεως εἰς
τὸν χριστιανισμὸν ὀφείλοντες. Μέσα δηλ. ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς
χριστιανοὺς ἀνεφάνησαν ἄνθρωποι ἐγωῖσται καὶ ἀλαζόνες οἱ
ὁποῖοι μὲ τὸν πεπερασμένον νοῦν των ἠθέλησαν νὰ μετρή-
σουν τὴν ἄπειρον τοῦ Θεοῦ σοφίαν. Ἦρχισαν λοιπὸν νὰ δια-
στρέφουν τὴν ἀληθινὴν διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ καὶ νὰ διδάσκουν ἰδικὰς των ἰδέας. Οἱ ἄνθρωποι αὐ-
τοὶ ἦσαν αἰρετικοί. Αὐτοὶ δὲν ἤθελον νὰ πιστεύωμεν τὰ θεῖα
δόγματα, καθὼς μᾶς τὰ διδάσκει ἡ ἁγία Γραφή, καθὼς
μᾶς τὰ παρέδωκαν οἱ θεοὶ Ἀπόστολοι. Ἦθελαν νὰ τὰ ἐρ-
μηνεύσωσι καὶ νὰ τὰ ἐξηγῶσι κατὰ τὴν ἰδικὴν των ἀντίλη-
ψιν. Ἀπὸ αὐτοὺς δὲ ἡ Ἐκκλησία ὑπέφερε τόσα πολλὰ, ὥστε
ἐνῷ οἱ ἐκ μέρους τῶν ἐθνῶν διωγμοὶ πρὸ πολλοῦ ἐξέλιπον,
οἱ διωγμοὶ καὶ ὁ πόλεμος ἐκ μέρους τῶν αἰρετικῶν ἐξακο-
λουθεῖ μέχρι σήμερον. Ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι οὐ-
κάντες καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλ-
θωσιν ἐφρόνουν τὴν διαφυλάξῃ ἀσάλευτον τὴν Ἐκκλησίαν.
Δι' αὐτὸν δὲ ἀκριβῶς τὸν σκοπὸν, ἀπέστειλε μετὰ τὴν θείαν
του ἀνῆλψιν τὸ ἅγιον Πνεῦμα, αἰῶνων φρουρὸν καὶ φύλακα
τῶν θείων αὐτοῦ δογμάτων καὶ διδασγμάτων. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ
Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπάταξε τὴν αὐθάδειαν καὶ τὸ
ῥάσος τῶν τολμητιῶν ἐκείνων ἀνθρώπων. Αὐτὸς συνέλεξεν
ἐκ τῶν περάτων τῆς Οἰκουμένης τοὺς Θεοπνεύστους καὶ Θεο-
λόγους τῆς Ἐκκλησίας Ποιμένας καὶ Διδασκάλους καὶ δι'
αὐτῶν κατεπολέμησε πᾶσαν ἀντίθετον πλάνην. Οἱ ἄγιοι Πα-
τέρες ἐφοδισθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπραξαν κατὰ
τὸν αἰρέσαντες ὅτι αὐτὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὑπηγόρευεν εἰς αὐ-
τοὺς. Αἱ ἐν ὀνόματι τῆς παναγίας καὶ ὁμοουσίου Τριάδος
ὑναθροισθεῖσαι Ἀγιώτατοι Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι ἔργον εἶ-
πον παρὰ Θεοῦ νὰ ἐκδιώξωσι τοὺς νοητοὺς λύκους ἀπὸ τῆς
ἐκκλησίας, ἥτοι τὰ Ὁρθόδοξα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ
δόγματα. Ἐξετέλεσαν δὲ τὸ ἔργον αὐτῶν τοῦτο οἱ τὰς Συ-
νόδους συγκροτήσαντες θεσπέσιοι Πατέρες ὑπὸ τὴν χειραγω-
γίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ εἰργάσθησαν εἰς τοῦτο ὡς ἁ-
θινοὶ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ. Ἠκολούθησαν δὲ ἐν τούτῳ
τὰ γράμματα ἐκείνα, τὰ ὁποῖα διδάσκει ὁ Ἀπόστολος ἐν τῇ
ῥωμαῖᾳ Ἀποστολικῇ περικοπῇ καὶ τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον ἐν
τῇ διαγράφῃ.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, γράφων πρὸς τὸν μαθητὴν του
Τίτον, συμβουλεύει νὰ ἀφίην κατὰ μέρος τὰς μικρὰς συζητή-
σεις καὶ γενεαλογίας, εἰς τὰς ὁποίας κατεγίνοντο οἱ αἰρετικοί
τῶν χρόνων ἐκείνων. Ἄλλα, λέγει, εἶναι τὰ καλὰ καὶ ὠφέ-
λιμα, εἰς τὰ ὁποία ὀφείλου νὰ ἀσχολῶνται οἱ Χριστιανοί.
Αὐτὰ δὲ εἶναι τὰ καλὰ ἔργα, εἰς τὰ ὁποία πρέπει νὰ δείχ-
νουν μεγάλην φροντίδα, μεγάλην προθυμίαν καὶ μεγάλην
φιλοτιμίαν. Αἱ πολλαὶ συζητήσεις περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποία
ὑπερβαίνουν τὴν ἀνθρωπίνην ἀντίληψιν καὶ αἱ συχναὶ μετὰ
τὸν αἰρετικὸν συγκρούσεις εἶναι ἀνωφελεῖς καὶ μάταιαι. Ὁ
ἄξιος τῆς τύχης του. Διὰ τοῦτο ἀφοῦ τὸν συμβουλάς, εἶναι
ἡ δύο φορές, κατόπιν ἄφησέ τον. Διότι, λέγει, πρέπει νὰ
γνωρίζῃς ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος διεφθάρη καὶ ἁμαρτάνει ἐν
συναίσθησει, ὥς τοιοῦτος δὲ εἶναι αὐτοκατάκριτος, δηλ. ὁ
ἴδιος καταδικάζει τὸν ἑαυτὸν του.

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν θεοδιδάκτον πολιτείαν, αὐτὴν τὴν δια-
γωγὴν ἔδειξαν καὶ τιμώμενοι ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας θεοπνευ-
στοι καὶ πνευματοφόροι Πατέρες τῶν ἐξ Οἰκουμενικῶν Συ-
νόδων. Ἄρρησαν κατὰ μέρος τὰς μωρὰς συζητήσεις τῶν δια-

φάρων αἰρετικῶν, οἱ ὅποιοι ἤθελον νὰ δείξουν ἄκαιρον δι-
 νότητα περὶ τὸ συζητεῖν καὶ λεπτολογεῖν ὅσον ἀφορᾷ τὰ θεία
 δόγματα. Ὁρίσαν δὲ ἐπακριβῶς τί πρέπει νὰ πιστευόμε-
 νοί. Τοὺς αἰρετικούς, ἀφ’ οὗς τοὺς συνεβούλευον καὶ μίαν καὶ
 δύο καὶ πολλὰς φορές, τοὺς ἔκοπτον ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς Ἐκ-
 κλησίας ὡς μέλη σαπρὰ καὶ ἐπιβλαβῆ. Τοιοῦτοτρόπως δὲ
 ἀφ’ οὗ καλῶς πλέον ἐκαθάρισαν τὴν χριστιανικὴν πίστιν ἀπὸ τῶν
 ζιζανίων τῶν αἵρέσεων μᾶς τὴν παρεδωκαν ἀγνήν καὶ ἁμω-
 νος γενεάς.

Πόσον τῷ ὄντι ἀνάξιοι ἀπόγονοι ἐκείνων θὰ εἴμεθα, ἐάν
τὴν Ὁρθόδοξον αὐτὴν καὶ ἀμώμητον πίστιν μας δὲν τὴν φυ-
λάξωμεν ὡς κόρηνοφθαλμοῦ. Πόσον ἀξιοκατάκριτοι ἀπέναντι
Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων θὰ εἴμεθα ὅταν ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον ἐκεῖνοι
μὲ τόσας θυσίας διετήρησαν καὶ ὡς πολῦτιμον κληρονομίαν
μᾶς παρέδωκαν, ἡμεῖς τὸ πωλήσωμεν ἀντὶ πινυαλίου φακῆς!
Τὰ ἔβην μᾶς πολιορκοῦν, αἱ ξέναι προπαγάνδαι καὶ ὁ ἀνό-
σιος προσηλυτισμὸς μᾶς καταδιώκει μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἀπα-
τηλὰ μέσα, μὲ τὰ ὅποια εὐκόλως σαγηνεύεται ὁ ἄνθρωπος.
Ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι ἐκληρονομήσαμεν ἀπὸ τοῦ ἀγαπῶμεν τὴν ὕλην.
Ἄνδρες μίαν τὴν ὅσον ἀγίαν καὶ ὅσον σεπτὴν περιουσίαν, ὅφει-
λομεν νὰ μιμηθῶμεν καὶ τὸν ἀδαμάντινον χαρακτῆρα ἐκείνου.
Δὲν πρέπει διόλου νὰ μᾶς θαμβώσουν τὰ κοσμικὰ ἀγαθὰ, τὰ
πλοῦτη καὶ οἱ θησαυροὶ, τοὺς ὁποίους ὡς δόλωμα διὰ τοὺς
ἀνόσιους σκοποὺς των οἱ ξένοι προβάλλουσι. Τὸ ἀγαθόν, τὸ
ὅποῖον ἔχουμεν, εἶναι ὅσον μέγα, ὥστε τὸ χρυσίον καὶ τὸ
ἀργύριον, τὰ ὅποια ὡς ἀντάλλαγμα μᾶς προβάλλουσιν εἶναι
μηδὲν ἀπέναντι τῆς ἀσφαλετάτης ἐν τῇ ὀρθοδόξῃ ψυχικῇ
σωτηρίᾳ μας. Ὁφείλομεν λοιπὸν ὡς ἀντάξιον ἀπόγονον εἶναι
νὰ ποδοπατήσωμεν τὰ ἀναξιοπρεπεῖα δολωμάτων τῶν ἀλ-
λοδόξων, καὶ νὰ μείνωμεν ἀναξιοπρεπεῖα δολωμάτων τῶν ἁλ-
οῦσιν πατέρων μας, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἔχωμεν αὐτοὺς πρέ-
σβεις ὑπὲρ ἡμῶν εὐπροσδέκτους πρὸς τὸν Κύριον.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ
ΤΗ

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ
Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΤΟΥ ΔΙΕΓΝΗ

ΨΥΧΟΜΑΧΩ ὁ Διγενῆς στὸ σίδερο κρεββάτι,
τὸν τριγυρίζουν οἱ γιατροὶ μὲ τὰ χαρτιά στὸ χέρι.
Σηκώνει τὸ κεφάλι του καὶ κράζει τὴν καλὴν του.
— «Κάθου κοντά μου, λυγερή, κάθου κοντά μου.
στὸν κόσμον τούτον ἔζησα χρόνους τριάντα τρία, κόρη
καὶ τώρα ἔλθ' ὁ ἄγγελος νὰ πάρῃ τὴν ψυχὴν μου.
Σφιγγεὶ τὰ χέρια τῆς τὰ δυό, χίλια φιλιὰ τῆς δίδει.
καὶ μέσα σταῖς ἀγκάλας του σφιχτά, σφιχτά τὴν πνίγει.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ*

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ*
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑ
ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΕΙΣ

1821

Οἱ τρεῖς Μονεμβαδιῶται
 ὁ Κορώνης, ὁ Δελφίνης
 καὶ ὁ Ἑλβετινός

Οι τρεις Μονεμβασιώται
Πρῶτ' πολὺ ὁ Κορώνης, ὁ Δελάκης καὶ ὁ Θεοφιλάκης εἰ-
σῆλθαν εἰς τοῦ Ἐλκομένου τὸν ναὸν. Γονυπετεῖς πρὸ τῆς
εικόνος αὐτοῦ παρεκάλεσαν νὰ τοὺς δώσῃ θάρρος καὶ δύναμιν
ὡματικὴν διὰ τὸ ἔργον τὸ παρὰ ἑαυτοὺς ἐκτελέσειν.
Χαρίζονται ἀμέσως ἀντηρόντες.

* Γ. Κ. Ζησιμίου

* Γ. Κ. Ζησιού.

θλίψεως ὀφθαλμοὶ τοῦ εἰς τὸν σταυρὸν ἐλκομένου Σωτῆρος
ἀκτινοβολίας ἐξέπεμψαν καὶ φαιδρῶς ἐμειδίασαν τὰ πικρα-
μένα ἐκ τῆς γολῆς γείλη τοῦ Κυρίου.

• Καταβαίνουνσι πρὸς τὸ σερράγι τὸ ἡμιτελές, κλίνουνσι δεξιὰ καὶ τρέπονται πρὸς τὸ πορτέλλο, τὴν παρὰ τὴν θάλασσαν πυλίδαν τοῦ τείχους. Φρουρὸς Τοῦρκος αὐχμηρὸς καὶ στυγνὸς ἵσταται πρὸ αὐτῶν.

— Ποῦ πάτε, βρε χιαφίριδες; ἐρωτᾷ.

—Νὰ πιγοῦμε σὲ βαθεῖα νερά, ὁρὲ ἀγῶ, ἀπαντῶσι. Καλ-
λίτερα θάνατος ᾗ γλιγῶρος παρὰ φυγομάχημα μακρὺ. Πείνα
μᾶς σπαράσσει τὰ σπλάγχνα ἀκοίμητη. Καταβίνομεν εἰς
τὴν θάλασσαν καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ εὕρωμεν κανένα κογ-
χύλι, κανὲν ὀκταπόδι, καμμιὰν ἀρμυρήθρα τέλος, τροφὴν
ἰδικήν μας καὶ ἰδικήν σου. Ἐν εἶναι καλὴ

Ὁ φρουρὸς τῆς πυλίδος ἤσθάνετο τὴν εὐγλωττίαν τῆς
πεινῆς. Τὴν ἤνοιξε.

Μὲ ἀμφίβολον βῆμα κατήλθον τὴν κλίμακα τὴν στενὴν
καὶ ἐκ τοῦ μακροῦ χρόνου ἐφθαρμένην. Εἶναι πλέον ἔξω τοῦ
τείχους. Ἀσφαλὲς δὲ τότε καὶ ταχὺ βῆμα φέρει αὐτοὺς βο-
ρειανανατολίως πρὸς τὴν ἄκραν τοῦ Λειψώνα. Ἄνω αὐτῶν
ὑπέρκειται πελώριος ὁ βράχος τῆς νήσου ἀπόκρημνος, εὐθυ-
φρῆς, στέμμα ἔχων περικαλλὲς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας
τῆς Μονεμβασιώτισσας.

Ἐγυμνώθησαν ὅλως ἐπὶ τῆς τραχείας ἀκτῆς. Ὁ Κορωνίης μόνον ἐξηρητημένην φέρει περὶ τὸν τράχηλον, ἐντὸς κηρωτοῦ περιτυλιγμένην, τοῦ Καλογερά τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τῆς πολιορκίας. Ἐρρίψαν τὰ βλέμματα κύκλῳ ἐνώπιον αὐτῶν ἡ εὐρεῖα ἐκτείνεται θάλασσα, τῶν ἐλευθέρων ψυχῶν πατρὶς ἀπέραντος. Παρὰ τοὺς ποδας αὐτῶν ὡς σμάραγδος ἀστράπτουσα, περαιτέρω ὡς ἱὼν ἀπέραντος ὠκεανὸς ἀπαλὰ ἀπλουμένη τοὺς καλεῖ εἰς τὴν ἀγκάλην αὐτῆς τὴν ἐρατεινὴν. Ὑψώσαν τὰ ὄμματα πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τρίς ἔκαμαν τοῦ σπασμοῦ τῆς σημείον.

Ἀγία Σοφία ἡ Μονεμβασιώτισσα, σὺ τῶν Σοφιστῶν ἀ-
λοτε ἢ πάντων καὶ τῶν Μαμμωνάδων, πῶς τοὺς ἀνδρείους.

Εἰς τὸ πέλαγος

Ἐρρίθησαν εἰς τὴν θάλασσαν.
Σώματα ἐκ χάλυβος ἀπλώνουσιν εἰς ὄργανα τοὺς μελα-
ψοὺς ἐκ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς ἄλλης βραχίονας, ὥθοῦσιν ὀπίσω
τὸ ὕδωρ καὶ φέρονται ἐμπρὸς μέ ὁρμὴν κόπτοντες ὡς ζυγαί-
ναι κούφα τὰ κυάνας νερά. Βυθίζονται καὶ ἀναπηδῶσι, καὶ
ἀπὸ τοῦ σαπφείρου τῆς θαλάσσης σκορπιζονται ἀδαμάντων
σφαῖραι ἀπαστρέπτοντες καὶ αἶφνης τηρόμενοι εἰς ἄστημον
ἄφρον.

ἄνοικτά, ἀνοικτά· ἀντικρὺ πρὸς τὸ Κρεμυδαῖον
ἔξω τῶν βλεμμάτων καὶ τῶν βολῶν τῶν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως
Τούρκων, ἐπὶ τῆς γαλανῆς σκορπιζό-

Ἄλλ' ἤδη ὁ ἀργυροῦς ἀφρὸς ἐπὶ τῆς γαλίας προσο-
μενος ἡρέμου θαλάσσης εἵλκυσε τῶν φρουρῶν τὴν προσο-
χήν· ἡρέμου θαλάσσης εἵλκυσε τῶν φρουρῶν τὴν προσο-
τῶν εἶδον τρεῖς κεφαλὰς καὶ σώματα ἀναπαλλόμενα ἐπὶ
ὕδατων. Κραυγὴ μίσους καὶ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν λάμπει
ἥστραψαν φωνικαί ἐπὶ τῶν ἐπάλλεων τοῦ φρουρίου. Στέφα-

κατόνεια, με τὰ κατσάρδια θυελλώδη χάλαζων βλημάτων
ρίπτουσι κατ' αὐτῶν. Μυκθῶνται τῶν τηλεβόλων οἱ μύδροι
καὶ ὡς κρωγμοὶ λάρων περὶ τοὺς τρεῖς κολυμβητὰς πατα-
γοῦσι τῶν τουφεκίων αἱ βοαί. "Ἄν ᾔδυνάτο ἡ ἔχθρα τῆς ψυ-
χῆς, ᾔθελε μεταβάλλῃ τὴν θάλασσαν εἰς ὠκεανὸν πύρινον
ἀφανίζοντα μὲ τὰς λαϊμάργους αὐτοῦ σιαγόνας τὰ ὅσα καὶ
τὰς σάρκας αὐτῶν.

Ἀνοικτά, ἀνοικτά· ἀντικρύ πρὸς τὴν θάλασσαν,
 ὠθεῖσι μὲ τὰς δύο παλάμας τὸ ὕδωρ ὑπὸ

ἤδη πάλιν ἀναπέλλονται τὰ δαμαντοῦδετα σώματα αὐτῶν
νηχομένων ὡς ἀλκυόνες κοῦφαι ἐπάνω εἰς τὰ γαλανὰ νερά.
Ὑπτιοὶ πάλιν λακτίζοντες τὸ ὕδωρ σχίζουσιν αὐτὸ μὲ τοὺς
εὐρεῖς ὄμους ἀτρόμητοι βλέποντες τὰς κατ' αὐτῶν βαλλομέ-
νης σφαῖρας τῶν τηλεβόλων.

Ἄνοικτά, ἀνοικτά· ἀντικρὺ κολυμβῶσι πρὸς τὸ Κρεμμύδι.
Ἄλλ' ἤδη ἀπεμακρύνθησαν, ὥστε τὰ κατσαδόρια πλέον δὲν
φθάνουσιν· ἡ θανάσιμος πνοὴ αὐτῶν δὲν δύναται νὰ βίξῃ τοὺς
κολυμβητάς, τῶν δὲ τηλεβόλων αἱ σφαῖραι ἀστοχοὶ ἀπαη-
δῶσιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ ὑγροῦ. Στρέφουσι τότε πρὸς δυ-
σμάς. Μὲ τὰ σιδήρεα στέρνα ἀνοίγουσιν ὁδὸν πρὸς τῶν Ἑλ-
ληνῶν τὸ στρατόπεδον.

Θύελλα

Ἄλλ· ἦδη σφοδρὸς ἄνεμος ἐνέπescen ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ Ζάρακος· τὸ ὕδωρ ἤρχισε φρίσσον ὑπὸ τὴν ριπὴν αὐτοῦ, κύμα δὲ ἀργυροῦν, λαμπυρίζον, πλατὺ ἤπλοῦτο ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. Ὁ πόντος ἐμελαίνετο.

Διηνὸς ὁ ἄνεμος συρίζει εἰς τὰ ὕδα τῶν κολυμβῶντων
αἶρων τὸ ὕδωρ κυρτούμενον εἰς κύματα καμπύλα, μεγάλα,
ἀφρίζοντα, γοργὰ φεύγοντα πρὸς τὴν παραλίαν. Ἐκεῖ ἐπὶ
τὰς κροκάδας κυλιόμενα τῆς ἀκτῆς ἐρρόχθουν ὡς βρυγμοὶ
ὀδόντων πεινώσης λυκαίνης. Τὸ κύμα συνέστρεψε τὸν θυθὸν
ἀνέσπῃ καὶ ἐσάρωνε τὰ φύκη, θολὸν δὲ καὶ πελώριον ἐδάρυνε
τὴ μέλει τὰ κατὰ πνοὰ τῶν κολυμβητῶν.

Ἐξηντλημένοι βραδυτέρον πλέει καὶ ὑπολείπεται ὁ Κορώνης. Πτόμα λάρου καταφαγωμένον ἔφερον τὰ κύματα πρὸ αὐτοῦ. Σημεῖον κακόν.

Ἀγία Τριάς τῆς Χρανάπας, βάλε τὴν χεῖρα σου ὑπὸ τὸ
πτεῖλον αὐτοῦ καὶ κούφιζε τὸ βαρυνόμενον αὐτοῦ σῶμα.

Αἱ ἐλπίδες τοῦ ἐλιπιδύχου καὶ ἀνεβίσκοντο· οἱ σύντροφοὶ δὲν ἀπέλειπον αὐτόν, ἀλλὰ δὲν ἀπέλειπεν αὐτὸν πρὸ πάντων ἡ ψυχὴ τοῦ.

"Επρεπε να φθάση ζῶν εἰς τὸν αἰγιαλόν.

Κράτει, ψυχή μου, ἔλεγε καὶ ἐνεκαρδίωνον αὐτὸν εἰς τὴν μνήμην ἀναφερόμενα τὰ γελαστὰ πρόσωπα τῶν πέντε τέκνων του καὶ ἡ ὠραία ὄψις τῆς συζύγου του, τῆς σεμνῆς Βενέτας. Κράτει, ψυχή μου, ἔλεγε· καὶ ἐνεκαρδίωνεν αὐτὸν ἡ ὑπόσχεσις πρὸς τὸν Καλογεράκ, ὅτι θὰ δώσῃ τὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ εἰς τῶν πολλορκετῶν τὰς χεῖρας.

Ἄλλα καὶ οὗτοι, οἱ πολιορκηταί, ἤκουσαν τὸν ραγδαῖον ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως τηλεβολισμὸν καὶ εἶδον τὴν θάλασσαν ὑπὸ τῶν σφαιρῶν πληττομένην, κατεῖδον τοὺς ἀνδρας διὰ τῶν τηλεσκοπιῶν, καὶ ρίψαντες λέμβους εἰς τὴν θάλασσαν ὥρμησαν ἐλαύνοντες ταχεῖς. Κατέρφρασαν τέλος αὐτοῦ. «Σώσατε τὸν τελευταῖον» λέγουσιν ὁ Δελὲς καὶ ὁ Θεοφιλάκης. Ὁ Κορῶνης ἀνέσπρη σχεδὸν λιπτόθυμος. Καὶ οἱ ἄλλοι δὲ ἀνεβίβασθησαν μετ' αὐτόν.

Ἡ ἐπιστολὴ ἐδόθη, οἱ κατὰ ξηρὰν πολιορκηταὶ δὲν ἀπῆλ-
θον· τὰ σπετσωτικά πλοῖα δὲν ἀπέπλευσαν. Ἡ πολιορκία
γίνεται ἰσχυρά.

ΤΩΝ ΠΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' εβδομάδα

Οὐδὲς ἀξιωματικὸς θὰ καταστή ποτὲ ἰκανὸς ὅπως δι-
χῶται ἂν δὲν μάθῃ πρῶτον τὰ ὑπακούη.

Υπακούετε εὐχαρίστως εἰς πάσας τὰς διαταγὰς, ἐξαιρου-
ντες εἰς τὸ ἀρμόζον ὄφρος τὴν πειθαρχεῖαν καὶ ἐπιδεικνύοντες
πρὸς τοὺς κατωτέρους σας τὴν συμπάθειαν ἐκείνην ἣ ὁποία
εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν συνεργασίαν μεταξὺ ἀξιωματικῶν καὶ
ναντῶν. Ταῦτα πάντα ἀπεργάζονται τὴν δόξαν τῆς Πατρὸς.
Μὴ σὰς τρομάξῃ τὸ βαρὺ σας ἔργον· πολλοὶ εἶναι ἡγα-
πησμένοι τὰ ἐργάζονται βαρύτερον ἀπὸ σᾶς.

Ὁ Ναύαρχος Τῶφφνελ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατρίων».

Τῇ εὐγενεὶ μερίμνῃ τοῦ ἐν Σικάγῳ ἀρχιμανδρίτου αἰδ. κ. Κ. Νι-
χολετοπούλου φίλου τῶν Πατρίων ἀπέστειλαν ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως αὐ-
τῶν δρ. 50.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ.Μ.Σ. Πάτρ. Χρ. Στ. Μάγ. Σεστερ. Δὲν εἶναι δυ-
νατὸν ἀτυχῶς πρὸς τὸ παρόν. — Βισ. Ἀντ. Βωλ. ο.ν. Ἀπεστάλη
εὐχαρίστως καὶ ἐπαινοῦμεν τὸν σκοπόν. — Γρ. Κ. Κ) π. ο. λ. ι. ν. α.)
Διότι τὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἀνέρχονται εἰς δρ. 2 60 ἐτησίως καὶ δι-
επτά φύλλα καὶ δι' ἐν δὲν ἐπιτρέπομεν τὴν ἀποστολὴν ἐνὸς μόνου

φύλλου. β') Ἐκαστος μὲν θὰ ἔδωκε αὐτὸ ἐπίσης νὰ τὸ λαμβάνῃ
εὐθεὶαν εἰς ὄνομα τοῦ ἡμεῖς δὲ ἐπαπλασιάζοντες ἕκαστον
ταχυδρομικὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ θὰ καταβάλλομεν κατὰ μῆνα διὰ
περίπου δραχμὰς γ') Εἰν ἡδυνάμεθα νὰ πράτταμεν τοῦτο θὰ ἐπι-
τιμῶμεν νὰ ἀναδιβάσωμεν τὴν αἰτουμένην ἐκδοσὶν εἰς τὸ ὄνομα
λούμενον ποσὸν τῶν 100,000 φύλλων. Δ. Π. Ἀνδριανούπου
Α. Κ. Δ. ἡ ν. Αἰ τοιαῦται ἀποστολαὶ ἐπροκηρύχθησαν μόνον διὰ
ἐσωτερικὸν καὶ τὴν Κρήτην. Δὲν θὰ ἐδυσκολευόμεθα ὅμως νὰ προ-
κύβωμεν τοιαύτας καὶ διὰ τὰ σχολεῖα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἂν οἱ ζητοῦ-
ντες προκατέβαλλον τὰ ταχυδρομικὰ. — Π. Μ. Κάρ. Ἀποστολὴν
δι' ὀλίγων. Ἐξ ἡμῶν ἐξαρτᾶται ἡ ἀξίητις — Κ. Ι. Φ. Παρ.
λ. ι. μ. ν. ι. ο. ν. Κ. Δ. Τραπεζοῦντα, Σ. Α. Παρ.
Ἀποστολαὶ ἤρχισαν. — Β. Κ. Σικ. α. γ. ο. ν. Ἐπίσης. Γράμμα-
X. Π. Κ. α. ρ. α. σ. ι. α. ν. Ἀλλαχθὲρ διευθύνσεως ἐγένετο.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΣΗΡΟΤΡΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΙΑΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΒΛΕΨΙΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Ὁ «Πανελλήνιος Σύνδεσμος τῶν Παραγωγικῶν Σωματείων» ἐν τῇ ἐπιδιώξει τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ὅστις εἶναι
δποστήριξις τῶν συμφερόντων τῆς Γεωργίας, τῆς Βιομηχανίας, τῶν Βιοτεχνικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορίου ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὰ ἐν-
νει συμφέροντα τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας καὶ μετὰ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἀνάπτυ-
καὶ πασῶν ὁμοῦ καὶ μιᾶς ἐκάστης ἰδίᾳ τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας διὰ γενικῶν καὶ ἐιδικῶν ἐκθέσεων τῶν
όντων αὐτῶν, ἀπεφάσισεν ὡς πρώτην τοιαύτην νὰ ὀργανώσῃ ΕΚΘΕΣΙΝ ΣΗΡΟΤΡΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΙΑΣ, καὶ
κηρύσσων δὲ ταύτην διὰ τὸ προσεχές φθινόπωρον καλεῖ νὰ μετέσχωσιν αὐτῇ πάντες οἱ ὅπως δῆποτε εἰς τὰ εἶδη ταῦτα
καταγινόμενοι.

Ὡς τεκμήριον τοῦ χρησίου καὶ ἐπωφελοῦς τῆς Ἐκθέσεως ταύτης καὶ ὡς ἀγαθὸν οἶκον ἐπιτυχίας προτάσσομεν
ἐξ ἀρχῆς ὅτι ἡ μὲν Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἡδύκησε ν' ἀναλάβῃ αὐτὴν ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν Του προστασίαν ἢ δὲ Κυβέρνησιν
τῇ παράσχῃ τὴν ἀρωγὴν καὶ ἐπίβλεψιν τῆς.

Ἡ Ἐκθεσις Σηροτροφίας καὶ Μεταξουργίας γενήσεται ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ μεγάρῳ, κηρυττομένης ἐπισήμως
τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς τῇ 20 Νοεμβρίου 1911, θὰ περιλαμβάνει δὲ τὰ ἐξῆς πέντε τμήματα :

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ (Τῇ εἰδικῇ συμπράξει τῆς Κεντρικῆς Σηροτροφικῆς Ἐταιρείας). — Βομβύκια, Βομβυκόσποροι, Σκώληκες
Μορεόφυλλα κλπ.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ (Διεθνές). — Σκεύη καὶ μηχανήματα Σηροτροφίας καὶ Μεταξουργίας καὶ ὕλικά ἐν γένει.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ. — Μέταξα ὡμῇ, στρεπτή, κατεργασμένη.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. — Μεταξωτὰ ὑφάσματα διαφόρων χρωμάτων καὶ διάφορα εἶδη μεταξωτῶν.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ. — Χειροτεχνήματα ἐκ μετὰξῃς ἐπὶ πιντὸς εἶδους ὑφασμάτων καὶ εἶδη μεταξωτῶν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΕΚΘΕΣΕΩΣ. — α) Ὑποδειγματικὰ ἐργαστήρια ἐν λειτουργίᾳ (παρασκευὴ βομβυκόσπορου, κατεργασία μεταξῶν,
ἐξ, ὑφάνσεως μεταξωτῶν ὑφασμάτων, πλεκτικῆς κλπ.) β) Πρατήρια λιανικῆς πωλήσεως.

ΔΙΑΔΕΞΕΙΣ. — Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἐκθέσεως καὶ καθ' ἡμέρας ὁρισθησόμενας γενήσονται ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιστημόνων
πρὸς ἐκλαίκευσιν σχετικῶν πρὸς τὴν Ἐκθεσιν θεμάτων.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙ

Εἰς τοὺς ἐκθέτας, ὧν τὰ ἐκθέματα ἤθελον κριθῇ ἄξια, ἀπονεμηθήσονται βραβεῖα καὶ χρηματικαὶ ἀμοιβαί.

Αἱ τιμητικαὶ διακρίσεις τῶν βραβείων εἶναι :

Α') Δίπλωμα Τιμῆς, Β') Χρυσοῦν Μετάλλιον, Γ') Ἀργυροῦν Μετάλλιον, Δ') Χαλκοῦν Μετάλλιον, Ε') Ἐπαινος.

Ζ') Δίπλωμα Συνεργασίας.

Αἱ πρὸς ἐνθάρρυνσιν χορηγηθησόμενα χρηματικὰ ἀμοιβὰ θ' ἀνέρχωνται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 10.000 δρχ. δι' ὅλα
τμήματα, ἀπὸ δρ. 25—200 ἐκάστη κατ' εἰδικὸν κανονισμὸν ἀπονεμηθησόμενα.

Εἰς τὰς ἀμοιβὰς ταύτας δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ ὑπὸ Δήμων, κοινοτήτων, σωματείων ἢ ἰδιωτῶν προκηρυχθέντα
μενὰ εἰδικὰ χρηματικὰ βραβεῖα.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς Ἐκθέσεως ἀνετέθη διὰ Β.Δ. εἰς Διοργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ.κ. Ἱ.Μ.Δ.
βέργη Προέδρου, Ι. Σ. Μανιατάκη γραμματέως, Δ. Λοβέρδου Ταμίου, Θ. Βαρούνη, Αλ. Γεωργακοπούλου, Π. Γεωργακοπούλου,
Μαρίας Ν. Δραγούμη, Αἰκατερίνης Γρ. Ζλατάνου, Σ. Κωνσταντινίδου, Αλ. Σκαρδάρου, Ἰσαβέλλας, Αλ. Σκουζέ καὶ Αθ. Φιλοπόπουλου.

Κυβερνητικὸς ἐπίτροπος διωρίσθη ὁ κ. Σπ. Χασιώτης.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἢ πληροφορίαν ἀπευθυντέον :

Πρὸς τὴν Διοργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἐκθέσεως Σηροτροφίας καὶ Μεταξουργίας

Γραφεῖα παρὰ τῇ Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἀκαδημίᾳ (Πλατεῖα Κάνιγγος).